

۵۷۴۷۰۹

رخشنانک طبیب

مجتبی طیاری آشتیانی

سرشناسه: طیاری آشتیانی، مجتبی، ۱۳۴۰
عنوان و نام پدیدآور: رخشانک طبیب/ نویسنده مجتبی طیاری آشتیانی.
مشخصات نشر: تهران: اوتای پارسیان، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری: [۳۲۰] ص: نقشه: ۱۴ / ۵×۲۱/۵ سم.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۸۴۴۵-۸
وضعیت فهرست نویسی: فاپا
موضوع: داستانهای فارسی -- قرن ۱۴
Persian fiction -- 20th century
رده بندی کنگره: PIR / ۸۳۵۲ / ۱۶
رده بندی دیوبی: ۳/۸/۶۲
شماره کتابشناسی ملی: ۵۰۲۷۰۶۶
اطلاعات رکورد کتابشناسی: فاپا

www.ketab.ir

عنوان: رخشانک طبیب
نویسنده: مجتبی طیاری آشتیانی
ناشر: اوتای پارسیان
چاپ و صحافی: نازو
تیراژ: ۲۰۰ جلد
نوبت چاپ: سوم / اتابستان ۱۴۰۳
قیمت: ۲۵۰۰۰ تومان
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۸۴۴۵-۸-۶

نشانی: تهران، میدان انقلاب، خیابان کارگر شمالی، خیابان فرصت شیرازی،
پلاک ۱۷، انتشارات اوستای پارسیان
تلفن: ۰۹۰۱۰۹۰۱۰۶۵ - ۰۲۱-۶۶۵۷۸۶۰ همراه: ۰۹۰۱۰۹۰۱۰۶۵

سخنی با خوانندگان:

دو نقطه از ایران بزرگ در این رمان مذکور بوده است. هر یک از آن‌ها در شکل‌گیری شخصیت و رفتارهای قهرمان داستان نقش داشته‌اند.

این دو مکان، از بسیار مکان‌هایی هستند که من آن‌ها را (مظلوم باستانی) نام نهادم، چرا که فرهنگ‌ها و علوم اساطیری ما در آن‌ها هم چون گنجینه‌های افسانه‌ای مدفون شده است، با این تفاوت که گنجینه‌ها یکی پس از دیگری در طول زمان به دست آمده و به دست خواهند آمد اما فرهنگ و علوم مردم این سرزمین از دل خاک خود نخواهد شد و شاید در زمان‌هایی نخواستند علوم مردم بدانند در دل خاک مقدس، فرهنگ مقدسی اعم وجود دارد. آداب و رسوم، آزادگی و یکتاپرستی و... که آرزوی هر دمکرات امروزی است در دل این نخفته خاک نهفته است.

این را به چشم سردیده‌ایم که سرگذشت شاهان هم چون ستونی شد و به طرف آسمان رفت و سرگذشت مردم عادی به زیر خاک پنهان شد... کوزه شد... شانه شد... و کاسه شد. این را موزه‌هایی که آثار این سرزمین را به غارت برده‌اند گواهی می‌دهند و کم نبودند خائنینی که آن‌ها را منتقل کردند.

و اما دو مکان از صدھا "رازمکان":

۱- شهر سوخته: این شهر نام اصلی آن به درستی معلوم نیست و در بعضی منابع آن را «ھنتومَنت» معرفی کرده‌اند. پس از سال‌ها به «درنگیانه» تغییر نام پیدا کرد.

درنگیانه در ۵۶ کیلومتری شهر زابل امروزی و در حاشیه جاده زابل- Zahidan واقع شده مرکز علوم و فنون زمان خود و یا جلوتر از مردم دیگر جهان بوده است. حتی فرهنگی جلوتر از روم باستان. شهری که در معماری، کشاورزی، شهرنشینی و طب همتا نداشته است.

۲- کنگاور یا (کنکورام) که در سر راه تجارت هگمتانه با تیسیان قرار داشت و نقطه اوج این محل وجود معبد ایزد بانوی آب (آناهیته) آناهیتا که در کهن سال‌های این سرزمین، چشم و چراغ مردم و پادشاهان بوده است. از قدمت این معبد همین بس که قبل از دین زرتشت مورد پرستش و احترام ایران آریایی قرار داشته است...

..... افسوس که امروزاین معبد

*** در تاریخ قدیم ایران استناد قابل اعتنایی وجود ندارد؛ هر چه هست یا از تاریخ‌نگار یونانی "هرودوت" است و یا قصه و افسانه. یا باید شاهنامه افسانه‌ای را پذیریم که از روی اوستا نوشته شده و یا روایت‌های موهوم سینه به سینه را باور کنیم.

هرچند که هرودوت این نویسنده متخلص تاریخ، بعد از کوروش به دنیا آمد و قبل از کوروش را هم نگارش کرد! و هم چون دیگر یونانی‌های آن زمان دشمن پارس بود، ولی اگر همین مقدار را هم درباره هخامنشیان نمی‌نوشت ~~مقدار~~ لخساری از آن زمان نداشتم تا با منطق ~~مدونه~~ گفته‌هایش را تفکیک کنیم و درست را ~~نمایش~~ تشخیص دهیم.

هرودوت دشمن قابل احترامی است. در زمانی که ما تاریخ‌نگاری نداشتمیم، که این اولین انتقاد بزرگ به بزرگان هخامنشی است، او تاریخ ما را نوشت.

آنچه در سنگلاخ و باطلاق نوشته‌های هرودوت و گزنهون می‌یابیم گاهی دوست داریم که از آن خیز برداریم و نخوانیم چون به غیرت تاریخیمان بر می‌خورد و گاهی هم سینه را جلو می‌دهیم و لذت می‌بریم.

به هر حال خواندن تاریخ آنچنان که
تاریخنویسان بزرگ می‌نویسند(خشک و
بی‌روح) خیلی تمایل جوانان را به مطالعه
ترغیب نمی‌کند، ولی هر گفته و حادثه
تاریخی در قالب رمان و داستان هر چند
تخیلی می‌تواند نقطه‌ای در ذهن ایجاد
کند و "شبه حقایقی" که در داستان گفته
می‌شود را به خاطر بسپارد. بنابراین خواندن
رمان‌های تاریخی می‌تواند به خواننده انگیزه
تحقیق‌های تاریخی را بدهد و این قلم نه
تاریخ نویس است و نه محقق، فقط ایجاد
ای مطالعه بیشتر درباره گذشته را
مد نظر داشته است.

امیدوارم هیچ یک اتفاق گفته‌ها و نوشته‌ها را
بدون تحقیق نپذیریم. از ایجاد علامت سوال
در ذهن نهراسم و پرسشگر باشیم.

آنچه بزرگ است خداوند بزرگ است

* خوانندگان محترم در نظر داشته باشند زمان و قوع این
رمان بیش از پانصد سال قبل از میلاد مسیح است. هرگونه
قضاؤت و مقایسه با دین الهی که پس از این سال‌ها
ظهور کرد هاند دور از منطق است.

